

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 219.012 van 24 april 2012
in de zaak A. 192.569/XIV-33.734**

In zake : 1. Karel VAN DIJCK
 2. Raf VOLDERS
 3. Maria BLOCKX
 4. Maria RENDERS
 5. Greta BOECKX
 6. Patricia VANOPSTAL
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Pascal Lahousse
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Leopoldstraat 64
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

het OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK
WELZIJN VAN GEEL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Tom De Gendt
kantoor houdend te 3000 Leuven
Sint-Geertruiabdij 8, bus 2
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 14 mei 2009, strekt tot de
nietigverklaring van de beslissing van 17 maart 2009 van het Openbaar Centrum
voor Maatschappelijk Welzijn van Geel, waarbij wordt beslist dat :

“Artikel 1.

Met ingang van 30 juni 1994: ‘In afwijking van het principieel akkoord van de
raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Geel d.d. 30 juni 1994 met
de invoering van een nieuw administratief en geldelijk statuut voor het personeel
van het centrum, zal een afwijkend nieuw administratief en geldelijk statuut voor
het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna te Geel worden

vastgesteld.’

Artikel 2.

Met ingang van 14 maart 1995: ‘In afwijking van de goedkeuring door de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Geel d.d. 14 maart 1995 van het nieuw administratief en geldelijk statuut, zal een afwijkend administratief statuut voor het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna te Geel worden vastgesteld.’

Artikel 3.

Met ingang van 23 april 1998: ‘Het huidig statuut van het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna wordt niet gewijzigd, doch dit statuut wordt geactualiseerd aan de hand van de ministeriële omzendbrief B.A. 93/07 van 14 juli 1993 betreffende algemene weddeschaalherziening en gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen als richtinggevend standpunt en dus met de verlaagde barema’s zoals vermeld in het voorstel van de Raad van Beheer d.d. 27 november 1997’.”

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partijen hebben een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Iris Verheven heeft een verslag opgesteld.

De verzoekende partijen hebben een verzoek tot voortzetting van het geding en een laatste memorie ingediend. De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 29 februari 2012.

Staatsraad Stephan De Taeye heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Pascal Lahousse, die verschijnt voor de verzoekende partijen, en advocaat Tom De Gendt, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Iris Verheven heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij arrest nr. 185.577 van 31 juli 2008 heeft de Raad van State de beslissing van 23 april 1998 van de raad van beheer van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna te Geel inzake de algemene baremaherziening vernietigd.

3.2. Op 17 maart 2009 neemt de raad van het OCMW van Geel, verwijzend naar het voornoemd arrest, het volgende besluit:

“Artikel 1.

Met ingang van 30 juni 1994: ‘In afwijking van het principieel akkoord van de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Geel d.d. 30 juni 1994 met de invoering van een nieuw administratief en geldelijk statuut voor het personeel van het centrum, zal een afwijkend nieuw administratief en geldelijk statuut voor het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna te Geel worden vastgesteld.’

Artikel 2.

Met ingang van 14 maart 1995: ‘In afwijking van de goedkeuring door de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Geel d.d. 14 maart 1995 van het nieuw administratief en geldelijk statuut, zal een afwijkend administratief statuut voor het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna te Geel worden vastgesteld.’

Artikel 3.

Met ingang van 23 april 1998: ‘Het huidig statuut van het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna wordt niet gewijzigd, doch dit statuut wordt geactualiseerd aan de hand van de ministeriële omzendbrief B.A. 93/07 van 14 juli 1993 betreffende algemene weddeschaalherziening en gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen als richtinggevend standpunt en dus met de verlaagde barema's zoals vermeld in het voorstel van de Raad van Beheer d.d. 27 november 1997’.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid van het beroep

Standpunten van de partijen

4.1. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord op dat de verzoekende partijen zich in het eerste middel onder meer baseren op het rechtsherstel naar aanleiding van 's Raads arrest nr. 185.577 van 31 juli 2008. Zij voert aan dat enkel de eerste en de tweede verzoekende partij in het huidig geding tevens partij waren in het geding dat tot het voornoemd arrest heeft geleid, zodat de vordering onontvankelijk is voor de derde, vierde, vijfde en zesde verzoekende partij.

4.2. De verzoekende partijen antwoorden in hun memorie van wederantwoord dat de bestreden beslissing zelf vanuit het rechtsherstel is gemotiveerd.

Beoordeling

4.3. Zoals de verwerende partij zelf aangeeft, komt de problematiek inzake het rechtsherstel pas aan de orde bij het eerste middel. De exceptie wordt dan ook bij de beoordeling van dit middel behandeld.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Standpunt van de partijen

5.1. In het eerste middel voeren de verzoekende partijen de schending aan van “het gezag van gewijsde van het arrest dd. 31 juli 2008 gekend onder nummer 185.577 en anderzijds van artikel 128 van de OCMW-Wet, de uitdrukkelijke Motiveringswet en de Wet van 19 december 1974 tot regeling van

de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.”

Zij zetten uiteen dat zij personeelsleden zijn van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna, een vereniging die is opgericht overeenkomstig hoofdstuk XII van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn (hierna : de OCMW-wet). Overeenkomstig artikel 128 van de OCMW-wet zijn de personeelsleden van deze verenigingen onderworpen aan hetzelfde administratief statuut en pensioenstelsel en aan dezelfde bepalingen van de OCMW-wet als die welke van toepassing zijn op de personeelsleden van het centrum dat de gemeente bedient waar de zetel van de vereniging gevestigd is.

Het OCMW van Geel heeft reeds beslist om de weddeschaalherzieningen overeenkomstig de “CAO-Kelchtermans” met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 1994 in te voeren, zodat er geen onderscheid kan en mag gemaakt worden betreffende het personeelsstatuut van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna. Het arrest nr. 185.577 van 31 juli 2008 van de Raad van State bevestigt dit principe. De thans bestreden beslissing maakt evenwel opnieuw een ongeoorloofd onderscheid tussen het personeel van het OCMW van Geel en het personeel van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna. De verzoekende partijen zien dan ook niet in waarom deze laatste categorie geen deel zou uitmaken van het personeelsbestand van het OCMW van Geel.

Verder voeren de verzoekende partijen aan dat de motivering van de bestreden beslissing strijdt met ‘s Raads arrest nr. 185.577 van 31 juli 2008. De bestreden beslissing verwijst naar artikel 42, zesde lid, van de OCMW-wet waarbij afwijkingen kunnen voorzien worden, terwijl de Raad van State heeft gesteld dat hetzelfde statuut van kracht dient te zijn. De bestreden beslissing motiveert dat door het vernietigingsarrest er een juridisch vacuüm ontstaat, terwijl het arrest daar geen melding van maakt. Ook over de overige ingeroepen motieven, met name het “specifiek en autonoom karakter van AZ”, “de bijzondere financieringswijze” en “de autonome historiek” argumenteren de verzoekende partijen dat ze weinig

waardevol en erg bekritiseerbaar zijn.

Voorts geven de verzoekende partijen een uiteenzetting met betrekking tot het syndicaal overleg, die er in essentie op neerkomt dat het ACV-Openbare diensten (toen nog CCOD) zich met de bestreden beslissing nooit akkoord heeft verklaard.

5.2. De verwerende partij werpt in haar memorie van antwoord, naast haar eerder geformuleerde exceptie met betrekking tot het rechtsherstel (randnummer 4.1), op, dat het eerste middel dermate in vraag-stijl is opgebouwd, dat het niet langer om onschuldige retorische vragen gaat, maar dat er uit blijkt dat de verzoekende partijen zelf niet weten wat de precieze inhoud van hun eerste middel is. Blijkbaar wordt er vanuit gegaan dat iemand anders hun vragen zal onderzoeken, ten einde in hun plaats een eerste middel te formuleren en toe te lichten. Ter illustratie somt de verwerende partij achttien vragen op die de verzoekende partijen in hun eerste middel stellen. De uiteenzetting van de middelen maakt een essentieel bestanddeel van het verzoekschrift uit, hetgeen de verwerende partij moet toelaten om zich tegen de geuite grieven naar behoren te verweren. Onduidelijke middelen zijn onontvankelijk en het eerste middel is in zijn geheel onontvankelijk.

Tevens werpt de verwerende partij de onontvankelijkheid op van het vierde onderdeel van het eerste middel. De wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel telt 28 artikelen die het syndicaal overleg bepalen en de verzoekende partijen laten na duidelijk te omschrijven welke rechtsregel werd geschonden en hoe deze werd geschonden.

Wat de schending van artikel 128 van de OCMW-wet betreft, verwijst de verwerende partij naar een passage uit 's Raads arrest nr. 185.577 van 31 juli 2008, dat bevestigt dat de verwerende partij bevoegd is om een afzonderlijke regeling voor het ziekenhuispersoneel vast te stellen en dat zij heeft

gehandeld conform 's Raads arrest. Zij beklemtoont deze passage ook te hebben opgenomen in de bestreden beslissing, hetgeen eveneens de grieven van de verzoekende partijen met betrekking tot de motiveringsplicht ontkracht. Het juridisch vacuüm stelt de verwerende partij naar aanleiding van de rechtsgevolgen van het vernietigingsarrest zelf vast. Verder geeft de verwerende partij aan dat de bestreden beslissing een globale motivering bevat, dat van haar niet kan verwacht worden boekhoudkundige details aan te dragen en dat de verzoekende partijen de gegeven motivering slechts gedeeltelijk citeren.

Tot slot betoogt de verwerende partij dat zij de relevantie niet inziet van het feit dat het ACV zich met de bestreden beslissing nooit akkoord heeft verklaard.

5.3. In de memorie van wederantwoord werpen de verzoekende partijen op dat de verwerende partij in bijna tien bladzijden opmerkingen en argumenten met betrekking tot het eerste middel uiteenzet, waaruit blijkt dat zij haar verweer heeft kunnen voeren.

Verder repliceren zij dat artikel 128 van de OCMW-wet voor het Nederlandse taalgebied inmiddels is opgeheven en dat er een gelijkkluidende decretale bepaling is ingevoerd door artikel 229 van het decreet van 19 december 2008 betreffende de organisatie van de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, waardoor op alle personeelsleden van het ziekenhuis hetzelfde statuut dient te worden toegepast dat van toepassing is op de personeelsleden van het OCMW van Geel. Vermits de verwerende partij op 14 maart 1995 heeft beslist om de weddeschaalherzieningen overeenkomstig de “CAO-Kelchtermans” met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 1994 in te voeren, kan en mag er geen onderscheid betreffende het personeelstatuut van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna gemaakt worden. De bestreden beslissing poogt opnieuw een ongeoorloofd onderscheid te maken betreffende het personeel van het openbaar centrum en het personeel van het ziekenhuis. Verder herhalen de verzoekende partijen dat de verwerende partij het gezag van gewijsde van 's Raads arrest

nr. 185.577 van 31 juli 2008 schendt en dat de argumenten ter verantwoording van de bestreden beslissing geen afdoende motivering bevatten.

Tot slot stellen de verzoekende partijen niet langer aan te dringen op het laatste onderdeel van het middel, met name de schending van de artikelen 2, 5, 9, 10 en 11 van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.

5.4. In hun laatste memorie voeren de verzoekende partijen nog aan dat er bij het nemen van de bestreden beslissing een gebonden bevoegdheid was en dat de verwerende partij na het tussengekomen arrest nr. 185.577 van 31 juli 2008 van de Raad van State geen keuze had betreffende de toepasselijke wetgeving. Artikel 128, § 1, van de OCMW-wet diende te worden toegepast zoals het op het ogenblik van de vernietigde beslissing van toepassing was. Indien de verwerende partij de vernietigde beslissing van 23 april 1998 op een correcte wijze met toepassing van de voormelde wetsbepaling had genomen, dan ressorteerden de verzoekende partijen en het voltallig personeel van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna onder een ander gunstiger statuut dan thans het geval is. Hierdoor dreigen de verzoekende partijen een ernstig (financieel) nadeel te lijden.

5.5. In haar laatste memorie voegt de verwerende partij niets aan haar eerder betoog toe.

Beoordeling

6.1. De verzoekende partijen doen in hun memorie van wederantwoord afstand van hun middel in zoverre dit betrekking heeft op de schending van de wet van 19 december 1974 tot regeling van de betrekkingen tussen de overheid en de vakbonden van haar personeel.

Wat de overige onderdelen betreft, heeft de verwerende partij het middel, zij het in ondergeschikte orde, vrij omstandig beantwoord. Hieruit blijkt

dat deze partij in haar rechten van verweer niet werd geschaad, zodat de door haar opgeworpen exceptio obscuri libelli moet worden verworpen.

6.2. In 's Raads arrest nr. 185.577 van 31 juli 2008 wordt vastgesteld dat het OCMW van Geel in 1995 vrijwillig het statuut van het personeel aan de “Gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen” heeft aangepast en dat dit gewijzigde statuut krachtens artikel 128, § 1, van de OCMW-wet, zoals het luidde op het ogenblik van de vernietigde beslissing, van toepassing was op het personeel van het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna. In tegenstelling tot wat de verzoekende partijen beweren, legt het vernietigingsarrest niet op om een nieuwe beslissing terzake het personeelsstatuut te nemen, waarbij dan nog toepassing zou moeten gemaakt worden van de regelgeving zoals die bij het nemen van de vernietigde beslissing gold.

6.3. Op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing diende de regelgeving, zoals van kracht op 17 maart 2009, te worden toegepast. Dit is artikel 128, § 1, van de OCMW-wet, zoals gewijzigd bij artikel 25 van het Vlaams decreet van 14 juli 1998 tot wijziging van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 1. Onverminderd de toepassing van de bepalingen der hiernavolgende §§ 2 en 3, zijn de personeelsleden van een vereniging onderworpen aan hetzelfde administratief statuut, geldelijk statuut en pensioenstelsel en aan dezelfde bepalingen van deze wet als die welke van toepassing zijn op de personeelsleden van het centrum dat de gemeenten bedient waar de zetel van de vereniging gevestigd is.

Het bevoegde orgaan van de vereniging stelt de afwijkingen van het in het vorige lid bedoelde statuut vast, voor zover het specifieke karakter van sommige diensten en inrichtingen van de vereniging het nodig maken, en bepaalt het administratief en geldelijk statuut inzake de bestrekkingen die onbestaande zijn op het gemeentelijk vlak evenals dat van het personeel van het ziekenhuis.”

6.4. Het tweede lid van de voormelde bepaling maakt de vereniging, te dezen het Algemeen Ziekenhuis Sint-Dimpna, zelf bevoegd om het administratief en geldelijk statuut van haar personeel vast te stellen. De raad van

het OCMW van Geel was derhalve niet bevoegd om de bestreden beslissing te nemen. De onbevoegdheid van de steller van de bestreden beslissing dient desnoods ambtshalve te worden vastgesteld. De door de verwerende partij opgeworpen exceptie van onontvankelijkheid van het eerste middel in hoofde van de derde, vierde, vijfde en zesde verzoekende partij, in zoverre dit middel op rechtsherstel is gestoeld, moet verworpen worden.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt de beslissing van 17 maart 2009 van het Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn te Geel, waarbij wordt beslist dat :

“Artikel 1.

Met ingang van 30 juni 1994: ‘In afwijking van het principieel akkoord van de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Geel d.d. 30 juni 1994 met de invoering van een nieuw administratief en geldelijk statuut voor het personeel van het centrum, zal een afwijkend nieuw administratief en geldelijk statuut voor het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna te Geel worden vastgesteld.’

Artikel 2.

Met ingang van 14 maart 1995: ‘In afwijking van de goedkeuring door de raad voor maatschappelijk welzijn van het OCMW van Geel d.d. 14 maart 1995 van het nieuw administratief en geldelijk statuut, zal een afwijkend administratief statuut voor het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna te Geel worden vastgesteld.’

Artikel 3.

Met ingang van 23 april 1998: ‘Het huidig statuut van het personeel van het Algemeen Ziekenhuis St.-Dimpna wordt niet gewijzigd, doch dit statuut wordt geactualiseerd aan de hand van de ministeriële omzendbrief B.A. 93/07 van 14 juli 1993 betreffende algemene weddeschaalherziening en

gemeenschappelijke krachtlijnen voor een samenhangend personeelsbeleid in de lokale en regionale besturen als richtinggevend standpunt en dus met de verlaagde barema's zoals vermeld in het voorstel van de Raad van Beheer d.d. 27 november 1997'."

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op 1050 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 april 2012, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

André Beirlaen,	kamervoorzitter,
Carlo Adams,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Christophe Verhaert,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Christophe Verhaert

André Beirlaen